

[Margrete Auken]

Hr. Arne Melchior mente, at de handicappede ville føle sig trygge, fordi det var sådan et stort flertal, der stod bag det løfte, der er givet i betænkningen. Jeg må sige, at jeg ikke venter taknemlige tårer i øjnene på de handicappede i anledning af det løfte, da det er fuldstændig gratis. Man kan prøve at sætte et »ikke« ind og forestille sig, at nogen ville skrive, at de handicappede ikke burde have gode vilkår; det er utænkeligt.

Der er ikke skygge af garanti bag vores løfte. Jeg tror også, at hr. Arne Melchior kan huske, da vi havde trafikministeren i samråd i udvalget. Der var ikke megen varme eller villighed til at sige noget som helst, der kunne få karakter af en garanti, og i hvert fald ikke noget, der overhovedet kunne kalde på kroner nogen steder. Og sådan noget koster altså penge.

Jeg håber, at det, vi får ud af det, er, at vi føler os så forpligtede, hvis der kommer et fortsat pres på udvalget, at vi vil gøre noget mere for det, så vi måske også på et eller andet tidspunkt får de penge, der skal til for at sørge for, at de handicappede bliver mindre handicappede. Det er jo det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg vil godt sige til hr. Arne Melchior, at jeg tror, Fremskridtspartiet tænker lige så meget på de handicappede, som han gør. Men når vi ikke er hoppet på den udtalelse fra ministeren, hænger det bl.a. sammen med, at der også er noget, der hedder behov. Og når man i øvrigt på landsbasis ser, i hvor vid udstrækning de offentlige transportmidler bliver benyttet af folk i almindelighed, vil jeg godt sætte et meget stort spørgsmålstegn ved behovet. Ministerens lovsdrag kommer jo formentlig til efteråret.

Så lad os se, hvad lovforslaget går ud på, og hvis det går i retning af det, hr. Arne Melchior har sagt, nemlig at samtlige busser fremover skal udstyres med f.eks. en lift, melder spørgsmålet sig helt automatisk, om der er behov for det.

Vi har stor sympati for, at også de handicappede kan benytte de kollektive transportmidler, men vi skal jo heller ikke foretage os noget via lovgivningen, som vælter en masse ekstra udgifter over på amter og kommuner. For det, som det kommer til at koste, er jo vel at mærke ikke penge, Folketinget skal finde, nej, det er

noget, hr. Arne Melchior m.fl. vælter over på amter og kommuner.

Jeg vil i øvrigt godt sige til hr. Arne Melchior's andre bemærkninger, at det, vi anker over, selvfølgelig er, at Hovedstadsrådet opsig samtlige de private vognmænd, som har udført den billigste kørsel. Det synes vi ikke ministeren uden videre skal sidde stille og kigge på.

I øvrigt er der jo en helt anden side af denne sag, og det er, at i og med, at man har opsagt samtlige kontrakter, er Hovedstadsrådet forpligtet til at erstatte de private vognmænd ca. 300 mio. kr., og med den jammer, vi ellers plejer at høre fra Hovedstadsrådet, gad jeg nok vide, om det har 300 mio. kr. stående på en konto, som det har råd til at udbetale de private vognmænd.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg kan forsikre fru Margrete Auken om, at hun ikke bør sige til mig, at jeg ikke skal forvente taknemlige tårer hos de handicappede. En sådan tale kan jeg overhovedet ikke forstå, og jeg ved ikke, hvad der foregår i fru Margrete Aukens fantasi. Hvis der er nogen, der skal bevæges af taknemlige tårer, er det os andre, så at lægge mig tanker af den art i hovedet savner enhver mening.

Jeg er uenig med fru Margrete Auken om, hvorvidt der er en garanti i den betænkning. Jeg opfatter det som en garanti. Jeg er sikker på, at det er utænkeligt – og det har jeg argumenteret for i mit første indlæg – at der vil blive knappet ned på de eksisterende ordninger i overgangstiden, og i givet fald skal vi nok finde hinanden.

Må jeg så sige til hr. Dohrmann, at det da var dejligt, hvis han tænkte lige så meget på de handicappede, men det gør han jo altså ikke, for han spørger, om der er behov for det. Det har samtlige handicaporganisationer erklæret at der er, og det har alle vi andre indset at der er. Men om hr. Dohrmann og hans parti tænker nok så meget, er det jo ikke gjort med tankerne, de skal også overføres til handling.

Det, jeg undrede mig over, og som hr. Dohrmann ikke kom ind på, var, at Fremskridtspartiet ikke vil være med til at udtale sammen med resten af salen, at der ikke må knappes ned på de nuværende ordninger i overgangsperioden. Det vil på dansk sige, at skulle det gå efter Fremskridtspartiets hoved,